

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., féltre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohányüzsdékben.

Egy égető kérdés.

Válasz „Benevolus“ cikkeire.

Oly fontos, a jövőre kilátó eszmét pendített meg Benevolus e lap hasábjain, melynek hangja bizonyára nemcsak az én lelkemben, de minden olvasó, gyermeke jövőjeért aggódó kath. szülő lelkében viszhangot keltett. Mert épen a középiskola az a kátyu, a melyen legnehezebb a vidéki szülőknek átsegíteni tanuló gyermekeiket.

Az elemi ismereteket manap már minden valamire való falusi népiskola meg tudja adni, itt tehát a szülőre csak az irányító nevelés gondjai háramlanak, az anyagiak tekintetbe sem jönnek. A felsőbb intézetekben, szakiskolákban, egyetemen eléggé gondoskodva van arról, hogy az odáig futott aránylag kevés számú ifjuság az anyagi gondokkal megküzdhesen.* Éppen a legtöbb irányító középiskolák azok a zátonyok, a melyeknek a vi-

*) A cikkirő ur fejtegetésének nem minden pontjára nézve értünk egyet, pl. — hogy többet ne mondjunk — a főiskolai vizsgákat, egyetemi hallgatóink sorsát korántsem tartjuk olyan fényesnek, mint a cikkirő ur s a mit ki is fejtegetünk már más alkalommal. De örömmel adjuk helyet fejtegetésének, mint a mely nagyon sokak véleményének őszinte kifejezése. Szerk.

déki szülők igyekezetei s áldozatai már serdülő gyermekeik érdekében megfenneklenek.

Tekintve kath. társadalmunk mai elenyedettségét, talán mondhatom züllöttségét s a protestantizmus és judaizmus hágemoniaizját, — ugy számbeli mint egyéb tekintetben mi előbbre volnánk — nagy részben annak tulajdoníthatom, hogy a kath. társadalom gerincét képező középosztály manapság jórésben az internátusokkal ellátott protestáns középiskolákból kerül ki. Példát veszek magamról. (Gyermekeim maholnap azon ponton vannak, hogy középiskolába kell őket adnom. Mint kis-péNZű ember, már is bűngészgetem, keresgetem, hol helyezhetem el gyermekeimet oly módon, hogy az anyagi áldozatot kibírjam. Vagyis ellássam őket lehetőleg, de magunk se nélkülözünk itthon. Azt a gondolatot, hogy az a kath. irányú nevelés, melyet eddig a gyerekek nyertek, az az atyai jóindulat melylyel azt folytatni szeretném, most, hogy távozni kell körünkből szívünk kincsének — az esetleges ellenáramlatoknak kitéve támasz, gyámolító nélkül maradván megsemmisül, kárba veszett fáradság lesz, — el kell rejtenem önszemeim elől a pislogó remények

messze sötét kamrájába a kéréllhetlenül követelődő pénzkérdés miatt.

Mennyivel nyugodtabb, megelégedettebb volna a kath. szülő, ha serdülő gyermekeit jó kezekben tudná és nem volna hálára kötelezve ellenséges érzésű protestáns testvéreink iránt, hogy az anyagi gondokból kisegítették valahogy. Mert hiszen mit csinál száz és száz kath. szülő, kinek Isten mérsékelten nyújtott a földi javakból? Tanuló gyermekeit kevés utánjárásal felvételi valamelyik protestáns középiskola olcsó internátusába, mert a kéréllhetlen szükség erre készíti. Kath. internátusaink a hol vannak, oly méregdrágák, hogy csak nagypéNZű emberek gyermekei számára valók; ha van is egy-két kedvezményes vagy esetleg ingyenes hely, arra annyi utánjárás, akkora protekció kell, hogy szegény falusi ember hiába fárad és költekezik.

Tekintsünk egy pillantással szét szép hazánk középiskoláin és némi visszatekintéssel a közelmúlt tizedekre, látni fogjuk a katolicizmus mai képét, mely másképp nem is alakulhatott a — fájdalom — folyton fokozódó nemtörődömség folytán a katolikusok részéről.

A múlt század elején mondhatnók,

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Uti élmények.

Milano.

Osztrákországban, a bajorok közt, Schweizban csak elvarcogtunk valahogy németül — legfeljebb a palacsinta mivelát nem tudtuk egy alkalommal elég értelmesen közölni — hanem a taliánok közt teljesen kiestünk a schwungból. Mert a talián — ámbár nagyon jól tudja, hogy az idegenektől él — de a nyelvünket meg nem tanulja egy félvilágért. Mindjárt Milanóban érkezésünk után történt, hogy nekivágván a városnak, egy legujabb sütetű térképet akartunk venni egy könyvkereskedésben. Hiába mutogattunk szebbnél-szebb ábrázolásokat, beszélünk németül, latinul, franciául, talán töl is, az atyafi nem értett semmit, hanem mutatott országokat, természetrajzot történelmet, szóval tücsköt, bogarat, míg végre a sok találgatás után az igazira akadt s aztán ráütött az ostoba homlokára, hogy miért is nem tudta ő azt előbb megérteni; mikor egyszerű a dolog?

Persze a nyelv nyomorusága mellett egyéb küzdelmek is következtek: harc a koszt ellen. Csekélységem — Istennek hála! — edzve van az élet minden veszedelme ellen. Gyomrom a vizet kivéve, mindennel megbirkózott. Hagymaszárakból, petrezselyemből, sárgarépából, szóval a zöldségek mindenféle fajtájából összeeresztett levestüket ép ugy megettem, mint az olajba sült wiener snicliket s a napon érett kenyérüket, legfeljebb a szememet hunytam be egy-egy komiszab falatnál s azt képzeltem, hogy jó pap-

rikást eszem itthon a hazaiból; csak lemenjen — gondoltam — a többi a gyomrom dolga, megszokta az emészteni a vasszőget is,

Hanem C. barátom előtt besavanyodott az egész világ. Itália örökké derült ege alatt az ő gyomra örökké felhőzött. Hogy segíten magán elővette a tavalyi szysztemát, a mit Velencében praktizált. Mikor ott berlini utitársainkkal rennyekkel telve indultam az ebédőbe, ő vett egy-két hatosért sonkát és füstölt marhanyelvet, 4 vasért kenyeret, aztán fölment a Hotelba s keresztényi türelemmel altatgatta, csitítgatta a gyomrában korgó ürességet. Mikor elvégezte, lejött hozzánk sörözni. Így tett az idén is és így esett meg, hogy én két kilót hiztam az utazás alatt ő pedig ugyanannyit soványodott.

Schweiz közepén egy ünnepi lakomához hasonlítottam utazásunkat. Azt mondtam, hogy a tózt Luzernra és környékére került. Ha e prózai hasonlatom szabad tovább is élnem, Milanó konfekt lett volna. Mikor minden jóból unig elegeit fogyasztottunk, következett a konfekt. Az ember még egyszer nekidurálja magát s bárhogy feszül is az emlékezet tömlője, ezt az egyet még bele kell szorítani, ha hasad, ha szakad. Ne csodálja azért senki, ha Olaszhon ezen egyik legszebb városában kiválólag csak két dolog iránt érdeklődünk: a dóm iránt és a temető iránt. A többi mellékes ráadás volt csupán. Az előbbit még este fölkerestük, hogy első benyomásaink róla legyenek s hogy az első éjjelen róla álmodhassunk. Másnap aztán az egész déli-eltőt a tüzetes megszemlélésre szenteltük.

A dóm.

Isten jószágos kegyelméből láttam tavaly a velencei szt. Márk templomát, az idén a szt.

Péter bazilikát, a szt. Pál templomot, a lateráni bazilikát, valamint a Santa Maria Maggiore-t Rómában. Mostani utamban a bécsi szt. István templomot, a fogadalmi templomot és Gráz nevezetességét a Jézus Szíve templomot. Ezeket tartom a legszebbeknek és ha most gondolkozba esem, melyiket tartom a legszebbek között legelsőbbnek, szinte zavarba kell jönnöm. Talán méltó felelet, ha azt mondom, hogy mindegyik kiváló a maga nemében. Az a látvány, a mit a milanói dóm nyújt, egy fölséges, szinte pótolhatlan szellemi élvezet, a mely fölemeli az ember lelkét, csodálatra ragadja azok iránt a nagy és buzgó lelkek iránt, melyeket az isteni szikra gyújtott lángra, hogy az Ő dicsőségére olyat alkossanak, a melynél fönségebbet sehol és semiben nem alkotott az emberi szellem. Száz és száz kisebb nagyobb tornya maga az imádság, melylyel a törpe lélek porból, a gyarlóságból az égbe tör. Az a tiszta fehér márvány, melyből az egész templomot alapjától a csúcson álló Mária szoborig művészi kezek faragták, talán azt a megtisztító hatást jelképezi, melyet az imádság a gyenge emberi lélekben véghez visz.

Először a tetejére mentünk fel, hogy még a reggeli órákban élvezhessük a pompás látományt. Egy kis kerek toronyban vagy 200 lépcső mentünk fel az első stációig, vagyis az oldalhajó tetéjébe. Mert egyik meglepő tulajdonsága a milanói Dómnak az, hogy a tetején valóságos sétány van. Körül sétálhatjuk az egészet, gyenge kis emelkedése van, épen csak hogy a víz lefolyhasson, kifelé pedig az apró tornyocskák a legszebb kerítést képezik. Mikor meguntunk nézni az alattunk nyüzsgő várost, megýünk néhány emeletet fölfelé, a középső hajó tetejére. A sétahely ugyanolyan, fehér márvány teőlapokon, csekély emelkedéssel, köröskörül a tornyokból készült ker-

Mai lapunk 5 oldal.

egyedül a kath. középiskolák képezték a nemzetfenntartó középosztályt, a gentrit, karöltve kis mértékben az akkor létezett egynehány protestáns középiskolával. Ezekben nevelődött fel a ma már félelmessé lenni kezdő zsidóság is. Mi katolikusok vagyunk most is a múlt századközépi állapotban, középiskoláink alig szaporodtak, s a folyton követelőző művelődési igényeknek a protestantizmus nyitotta meg kapuit azáltal, hogy újabb iskolákat létesített és azokhoz majdnem mindenütt olcsó internátusokat, alumnumokat, konviktusokat állított; a mi által az iskolát a szegényebb néposztálynak is hozzáférhetőbbé tette valláskülönbőség nélkül.

Ennek folyománya lett azon körülmény, hogy míg kath. népiskoláink népessége inkább fogyott évről-évre, mint növekedett, addig a tanítást a szülőkre nézve megkönnyítő prot. középiskolák tanulónak száma folyton szaporodott, különösen az emancipáció után a lélekzet-hez juttatott zsidóság ifjainak beözönlése által.

Egyedül a hazai zsidóság az a tényező, mely sem a multban nem gondolt ifjainak számára nevelő-intézetek felállítására, sem most az egyenjogúság teljes élvezésekor nem gondoskodik megfelelő intézetekről; internationalis és az atheizmushoz hajló természeténél fogva úgy gondolkozván, ha a keresztények iskolái befogadják fiait, minek költsézzék ilyenekre.

Ezt a rövid visszatekintést — sok szó férne még hozzá, mert hiszen most birunk tudatával annak, hogy élehetetlenségünk és szüklátkörtségünk mellett kigyót melengettünk keblünkön a felebaráti szeretetnek szívünkben lángoló tüze mellett, — azért szóttem jelen cikkembe, hogy annál fényesebb világításban mutassak be egy-egy a

kath. középiskolák mellett mindenütt felállítandó olcsó köztartási nevelőintézetet, melyeknek égető szükségességét Benevolus még fényesebben megvilágította.

Ez a közszükségleti érzés, ez az önsorsunkon való javítás, segítés ösztönzött bennünket arra, hogy mozgalmat indítottunk évekkal ezelőtt egy tápintézet felállítására megyei központunkban, a hol a mi gyermekeink otthont találjanak. Mozgalmunk a kezdetlegesség állapotában maradt, s csak fél vagy annyi sikert sem arattunk. Összegyűjtöttünk közel nyolcezer koronát a tápintézet céljaira, de ma nap ügyünk legnagyobb részt az érdekeltek indolenciája miatt megfeneklett.

Mint biztató reménysugárt üdvözlöm Benevolus sorait, mely kissé bevilágít a sötét jövőbe, és sejtetni engedi, hogy vágyaink nem valósíthatatlanok, s a mi esékly fáradozásunk a multban, és soványka eredménye, csirája lehet egy közhasznú, égetően szükséges intézménynek gyermekeink számára.

Benevolushoz és elvtársaihoz intézem jelen cikkem utolsó, kéré sorait, hogy ott a központban, a hol a vidéki szálak mind összefutnak, fogják markukba a gyepőt, s iparkodjanak dűlőre segíteni a megkezdett mozgalmat, a melynek mikéntjére nézve legyen szabad — nem tanácsot akarok adni — saját egyéni nézeteimet egy jövő közleményben elmondani.

Házy Ferenc,
kántortanító.

Krausz F. Vilmos — letartóztatva.

Egy setét, bűnös lélek lebeg Székesfejevárv szab. kir. város harmincezer lakosa előtt, a ki érdekből, előre megfontolt szándékkal emberéletet ölt. A maga borzalmasságában tisztán áll előttünk a rablójlikosság s a rejtély felett a közvélemény

hatalmas ítélete tört palcát. Védekezni a sujtó ítélettel szemben csak az igazság fegyverével lehet. Az igazság tisztítófűzen kell keresztülmenni mindenkinek, a ki akár lelki, akár anyagi viszony alapján a gyanút el nem kerülhet.

Ez volt a közvélemény előtt leplezetlenül nyilvánított véleményünk s midőn Krausz F. Vilmos pénzügynök nevét sem kiméltük meg, harmincezer ember — igaz vagy igaztalan — de feltétlenül meglévő ítélkezésének jogalapjára mutattunk rá s nem tartózkodtunk ama, meggyőződésen alapuló véleményünk nyilvánításától sem, hogy „nem ok nélkül vártuk a multban a letartóztatást, a minek mellőzését a közismert körülmények miatt nem tartjuk szerencsés gondolatnak.”

A rejtélyes rablójlikosság bűnanyagába betekintettünk s nem volt szükség profétai ihletésre, hogy Krausz F. Vilmos pénzügynök személyét ne lássuk minden gyanu nélkül. A külsőleg is megnyilvánuló tényköriemények jogosították fel a nem minden jogérzék nélküli s minden egyes bűnesetben megnyilvánuló kövéleményt s ez alapon minket is.

És a közelmúlt napok, de főleg a tegnapi nap eseménye, mely ez ügyben rejtélyes fordulatot jelent, a közvélemény s az erre fektetett véleményünk helyességét látszanak igazolni.

Krausz F. Vilmos pénzügynököt letartóztaták.

Mint a tikkasztó hőségben a jótékony, permetező eső, hatásában ép olyan volt a villámgyorsasággal lábra kapott hír, hogy a közvélemény által meggyanusított egyén az ügyészésg fogházában van.

Hogy a rendőrség dicséretes szorgalommal, nemes ügybuzgalommal szerezte be rejtélyes bűneset felderítésére vonatkozó adatokat, mi sem igazolja inkább, mint az, hogy csütörtök délután ez ügyre vonatkozó összes iratok áttétetvén a kir. ügyészésghez, Ujházy Sándor kir. h. főügyész már péntek délelőtt megtalálta a jogalapot, a gyanuokat arra, hogy Krausz F. Vilmos letartóztatásával egy percig sem szabad késni. Erre

téssel. A torony közepén emelkedik, Boromaei Szt. Károly sirja felett. Egy pompás emeletet képez, a melyre keskeny lépcsőn jut fel az ember, körülálljuk s szinte ellenállhatatlan vágy lep meg bennünket, hogy fölmenjünk még a karscu, két méternél nem szélesebb kerek toronyba. Az a félelem, a mit a hozzá nem szokott ember szédítő magasságban érez, soha nem lepett meg még annyira, mint ott. Gyermekkoromban a legmagasabb fák ide-oda hajló sudarára aggodalom nélkül másztam föl egy verébfiészékért s most szégyenszemre vallom be, hogy a milánói dóm tornyában valami páni félelem markolásza a lelkemet. Pedig láttam, hogy a legjobb akarattal sem eshettem volna le. Nem hiszem, hogy ki tudtam volna mászni azokon a réseken, a melyeket a művészek kezei nyitva hagytak a szemlélődőnek. A szél vígan suhogott körülöttem, én csodálva néztem azt a sürgő-forgó életet, mely a nagy város zürzavarából szemem előtt lejátszódott, a mellett azonban úgy belekapaszkodtam abba a középső márványoszlopba, mely köré a lépcsők fonódnak, mintha minden percben a le-puffanás veszélye várna rám. Idegesség-e, gyengeség-e, nem tudom, minek nevezzem, de olyasmint érez az ember, mintha valami huzná onnan felülről lefelé, hogy az alatta tátogó mélységbe zuhanjon. Egy szép kiugró erkélyt csinált oda az építőművész, a melyen 8—10 ember is elfér. Fölötte a mennybe fölemelkedő Boldogasszony szobra diszlik.

Egy kis epizódot akarok még elmondani, nem másért, minthogy a taliánok zsványáságáról fogalmat alkothassak olvasóimnak. A talián mindenütt csal és zsebel. Az idegent Wertheim-kaszájának tekintti, a melyet az Uristen azért teremtett, hogy ő annyit szedjen ki belőle, a mennyi benne van. Valóságos talmud-morál a moráljuk.

A templom tetején járkalva, egyszerre elénk áll egy vasfazékszerű atyafi s teljes hódolattal megkérlezi, hogy nem óhajtanánk-e megnézni a nagy harangokat?

— Hogue: Nagyon természetesen — estünk a szavába egy csomó némettel. Miért ne használná föl az ember az alkalmat, ha a világ egyik legelső és legnagyobb templomának mindenesetre hozzája mért harangját szemlélheti?

— Méltóztassék per koponya 15 centesimit fizetni.

Kiizzadtuk vagy tizen, hiszen megéri a látványosság, ámbár tudtuk, hogy zsebakkal van dolgunk. Hiszen lenn a lépcsőnél megváltottuk már a hivatalos bilétát s ennek az atyafinak semmi-féle hivatalos jelzés nem díszíti a kabátját. De hát megszoktuk már, hogy Taliánországban az aprópénznek kéznél kell lenni.

— Tessék utánam jönni — s ment előttünk a lépcsőn fölfelé. Egy darabig láttuk, aztán egyszerre eltűnt, minha a föld nyelte volna el.

— Sebaj! — mondottuk — hiszen odatalunk mi magunk is, egyenes az ut. Találtunk egyet csakhamar. Nem volt nagyobb, mint a mi a mi főtemplomunkban a kilences.

— Hm! ez a kicsike — mondottuk s mentünk keresni a másikat, csakugyan találtunk is egyet, az még kisebb volt az előbbinél is, aztán se égen, se padláson többit.

— No ez a gazember becsapott bennünket — dohogtunk nagy méltatlankodással. Hiszen ennél százat láttam már nagyobbát a falusi templomokban is. Várj akasztófa! ezért megfejejtünk, csak menjünk le. Ott várt bennünket a lépcső alján.

— Hát hol a nagy harang?

— Ott föl! Hát nem nézték meg az urak?

— De hiszen az nem nagy, annál már százat láttunk nagyobbát.

— Dehogy nem nagy! Nagy biz az! — és bizonyította, hogy biz az igen szép és igen nagy, sőt méltatlankodva fejezte ki csodálkozását, hogy mi azt a nagyot nem találtuk eléggé impozánsnak. Melléje pedig olyan komisz komoly pófát vágott, hogy inkább nevéttünk, mint boszankodtunk a furfangján.

— Mit csináljunk vele? Láttuk, hogy becsapott, a pénzünket vissza nem adja, hanem megosztzik rajta a kollegájával, isznak egy jót a jó balekek egészségére s röhögnek rajtuk, hogy sikerült az érvágás.

Ilyen a talián. A templom belülről az építészeti remekelésnek valóságos tárháza. Művészi kezek munkája az egész minden részletében, bevonva a régiség zománcával.

Epen ünneppélyes mise volt. Tudvalevő, hogy a milánói domban a szent Ambrus-féle ritus szerint végzik a misét, a mely egy rég letűnt koroknak egyik legérdekesebb s elszigetelten álló maradványa. Egészen elűt a mienktől, de nem kevésbé hat meg szépségeivel. Az énekkar, mely a szent mise alatt énekel, csodálásra ragadott bennünket. Összesen heten voltak, közülük egy a karmester szerepét vitte. Kivéve Rómában, soha nem hallottam hasonló tenoristát, a ki őt hozzája méltó társával oly pompás kart alkotott, oly művészi énekekkel dicsérte az Urat, hogy minden szívben csodálatot és imádást keltett. 28,000 ember fér be a domba. De az a hat ember úgy betöltötte azt az óriási templomot a hangjával, akár egy 24 tagu kar.

Délre járt már az idő, a mikor lelkünkben gyönyörűséggel eltelve búcsút vettünk a világ ezen legelsőik közül való templomától.

Bilkei Ferenc.

nyugvénnyel körülmények között a rendőrségnek is joga lett volna!

Már tegnap délelőtt 11 órakor, tehát az ügyiratok alig másfél órai tanulmányozása után *Ujházy Sándor* kir. főügyész tisztán látott ez ügyben s már a délelőtti órákban *Krausz F. Vilmos* letartóztatása befejezett dolog volt. A kir. ügyész a letartóztatás a délelőtti órákban intézkedett s ez intézkedés alapján *Kiss János* kíségtő (karszalagos) rendőr — talán nem is egész helyesen — nyitott idezőt vitt *Krausz F. Vilmos* lakására, mely szerint nevezett tegnap d. u. fél 3 órára *Simon Sándor* rendőrkapitány ellőtti megjelenésre szólítottatott fel. A idezőt *Krausz F. Vilmos* neje vette át s a beidézeitt a megjelölt időben pontosan megjelent *Simon* alkaptány ellőtt; a ki közölte vele, hogy most már az illetékes hatóság, a kir. ügyészség is *gyanusítja* a *Bernáth Julia*-féle rablőgyilkossági ügyben s épen ezért tekintettel a büntény nagyságára a kir. ügyészség szóbeli rendeletre *letartóztatja*. A letartóztatás foganatba vételét *jegyzőkönyvileg* konstatálja s dacára annak, hogy *Krausz F. Vilmos* a letartóztatás foganatba vétele alkalmával a letartóztatás ellen nyomban felebezéssel élt, az ügyészi határozat évenyesült. 3 óra tájban a többször sirva fakadó *Krausz F. Vilmos* részére a városház kapuja alatt megállt a *Krausz*-féle *bércokcsivállalat* tulajdonát képező 52. számú *bércokcsi* s a következő percben *Liszt Ferenc* rendőrbiztos kíséretében a közönség nem kis érdeklődése mellett a *Szent István*-utcán át a királyi ügyészség épülete ellőtt állt meg a nevezetessé vált *bércokcsi* s néhány perc múlva teljesítette szomorú köteleességét a *börtönőr*: *Krausz F. Vilmos* a törvényszéki fogházfelügyelő ellő vezetete.

Az ügyészségi fogház 6. számú cellájának tegnap d. u. 3 óra óta új lakója van: *Krausz F. Vilmos*. Közél járt már az idő 4 óra felé, midőn a törvényszéki épületet a vármegyeházában levő fogházzal összekötő kis ajtó zárában csikorgott a régi kulcs s teljesen megtörve egy *börtönőr* kíséretében *Krausz F. Vilmos* tart a vizsgálóbíró szobája felé roszkatag, mégis gyors léptekkel. Körülbelül ötnegyed óra múlva ugy 5 óra felé zavarodott tekintettel, halálra váltan hagyja el *Tömöry József* vizsgálóbíró szobáját a letartóztatott s bár állandó alakja volt a törvényszéki tárgyalóterem karzatának, nem találja meg az átvezető ajtót, a félreeső hely fülkáját csak a *börtönőr* erélyes felszólítására hagyja el.

Most már *Krausz F. Vilmos* teljes zokogásba tört ki, két kezével égnék emeli kalapját s felkiált:

— Na Isten! ez már igazság!

Míg a zártsalalok között így folyik le az első délután, láz vesz erőt a nádor-utcai trafikon s az egész városban a letartóztatás a közbeszélgetés egyedüli tárgya. Még a délutáni órákban híre ment, hogy a letartóztatottnak egyik nővére kocsin hajtattott Nagy Ignác ügyvéd lakására, a kiért — nem lévén otthon — azonnal táviratoztak felső-eörsi szőllejébe. Veszprémben találta meg a távirati értesítés s már ma délelőtt megérkezett, hogy mint jogi megbízott a legsürgősebb intézkedéseket megtegye.

Ugy halljuk, a trafikból került ki a hír, hogy a család hajlandó *Eötvös Károly* budapesti ügyvédet lehozatni, a ki a *tiszta-eszlári* bűnperben szerzett nevet, még inkább pedig vagyon.

Ez a száraz tényállás ez ügyben, melyet köteleességszerűleg regisztráltunk részletesen főleg ama körülményre való tekintettel, mert a város közönségének szeme a bűnperben tanusított magatartásunk miatt felénk irányult, a mennyiben

az igazság védelmében leplezetlenül tártuk fel a tényállást s véleményünk helyességét talán korábban, mint hittük volna, a következmények igazolták.

Nem ismerjük a közelebbi adatokat, melyek a letartóztatást szükségessé tették, ámde ha elfogadjuk *laptársainknak* ez ügyben velünk szemben tanusított s eléggé meg nem magyarázható ellenséges magatartását s azt a véleményt, hogy a közgyanu alapján, — melyet ténykörülmények tesznek indokoltá, — senki sem tartóztatható le, úgy *kénytelenek vagyunk most feltételezni, hogy Krausz F. Vilmos letartóztatását lényeges gyanukok tették nemcsak lehetővé, de köteleessé is. Ez tisztán következtetés, melyet laptársaink felfogására építünk. Mi a közvélemény itélkezésének teljes figyelmen kívül hagyását most sem helyeseljünk annál is inkább, mert ez alapon a korábbi letartóztatás 3 heti igazolomtól kimélte volna meg a gyanujában csak folyton erősödő közönséget, de meg az igazolásnak is ily körülmények között ez az egyetlen módja.*

A letartóztatás után a közönség rokonérzése a legkisebb mértékben sem nyilatkozik meg a rendőrség mellett, sőt nagyon is ellenkezőleg. Bár nem tagadhatja — mert nem ismeri a vizsgálat részleteit — hogy a tények valódi állapota felderítésében a rendőrség csekély erejéhez mérten körültekintő gondossággal járt el, melyet a közgyanu s egy nehéz bűnnel vádolott embernek már első sorban a nyomozó hatóság kezébe letett becsülete s egész sorsa méltán mekövetel, mégis a letartóztatás körüli késedelmet közgyanujával összegegyeztetni nem tudja s találgatásában összekötéseket keres, melyet ez esetben is az igazság rovására lát fenforogni. És e rejtélyes ügyben a nép ajkán élő „protekció” gyanuja egy, szinte örök törvény érvényesülését látszik igazolni: a ki az erkölcsi jogrend ellen vét éveken át, tudatosan, az csak erkölcsi alapon veheti el méltó büntetését.

Érdeklődéssel várjuk ez ügyben a fejleményeket, a melyek már eddig is korábbi felfogásunkat igazolták s fényes erkölcsi elégtételt nyújtottak a gyalázkodásokkal szemben, a melyekkel egy-két *laptársunk* kevés tudással, de annál több rosszakarattal illeltek bennünket.

Hogy pedig a rendőrség is birtokában volt ugyanazon gyanukoknak, a melyek alapján az ügyészség a letartóztatást szükségesnek tartotta foganatosítani, ezt később a vizsgálat részletes ismertetése alkalmával be fogjuk igazolni. Sajnos, hogy így van, a közérdek kívánja igazmondásunkat.

Országos kath. nagygyűlés.

Az idén ismét összegyűlnek hazánk katolikusai nagygyűlésre a székesfővárosban, melyre vonatkozólag a következő felhívást tettük:

Felhívás Magyarország Katolikusaihoz!

Az elmúlt éveken megtartott Katolikus Nagygyűlések nemcsak a katolikus öntudat megerősödésére szolgáltak, de üdvös határozataikkal, melyekből immár nem egy meg is van valósítva, a katolikus társadalmi tevékenységet is nagyban előmozdították.

Folytatni ezt a munkát, melytől egyház és haza fölvirágzását reméljük, kifejezést adni újból hűségünknek, ragaszkodásunknak Anyaszentegyházunk és édes magyar hazánk iránt; tanácskozni a további teendőkről, melyek ránk várnak: a folyó évben is Katolikus Nagygyűlésre hívjuk össze Magyarországi lakosait.

A Harmadik Országos Katolikus Nagygyűlés október 15—18. napjain fog megtartani, a nagyméltóságú Püspöki kar védnöksége mellett Budapesten, az ország fő- és székvárosában.

A Nagygyűlésnek rendes tagja lehet minden katolikus férfi, ki ezen szándékát folyó évi szeptember hó 30-ig a Nagygyűlés előkészítő bizottság irodájában (Molnár-utca 11., Katolikus Kör) bejelenti s tagsági díj fejében 4 koronát fizet. A rendes tagok résztvehetnek a szakosztályi üléseken, a nyilvános üléseken, a Nagygyűléssel kapcsolatos ünnepeken s a szakosztályi üléseken szólamai és szavazási joggal bírnak. A hőlgyek pártoló-tagjai lehetnek Nagygyűlésünknek s tagsági díj fejében 2 koronát fizetnek. A pártoló-tagok a nyilvános üléseken s a Nagygyűléssel kapcsolatos ünnepeken vehetnek részt.

Kedvezményes utazásról, élelmezésről, lakásról gondoskodva kend, s a szegényebbeknek a tagsági díj elengedtetik.

A Nagygyűléssel egyidejűleg fog megtartani ez évben is az Eucharisztikus Kongresszus ugyanakkor lesz a Katolikus Egyesületek Országos Szövetségének évi közgyűlése is.

A részletes programot idejekorán fogjuk megküldeni a jelentkezőknek.

A jelentkeéseket, hogy mindennel idejekorán készen legyünk, kérjük legkésőbb szept. hó 30-ig okvetlenül beküldeni.

Magyarország katolikusai!

Egyházunkért és hazánkért egyformán dobogó szívünk lelkesedésével hívjuk Magyarországi katolikusait a mi Nagygyűlésünkre. A ki csak teheti, szegény és gazdag egyaránt, papok és világiak, jöjjenek el mind, hogy a hitnek és hazaszeretnek mindnyájunkat átható érzéseiben egyesülve, ismételjük meg szent fogadalmainkat: katolikusok vagyunk, katolikusok maradjunk, magyarok vagyunk, magyarok leszünk — szívünk utolsó dobbanásáig!

Budapest, 1902. év szept. István királyunk ünnepén.

A Magyarországi Kath. Egyesületek Orsz. Szövetsége nevében:

Iffj. Zichy János gróf,

elnök.

Gróf Apponyi Géza,

Küntér Károly,

dr. Boromissa Tibor, lov. Matyasowsky Lajos, preláta.

br. Gerliczky Ferenc, *dr. Zlinszky János,* alelnökök.

Gyürky Ödön, titkár.

UJDONSÁGOK.

— **Csapatsemlé.** *Lobkovitz* Rudolf herceg, hadtest-parancsnok f. hó 28-án este *Czibulka* Henrik altábornagy kíséretében Székesfehérvárra érkezett, hogy a lovasberényi határban őszpotosított 62. hadár felett szemlét tartson, a mi tegnap meg is történt. A Székesfehérvár és Lovasberény között Csala határában lefolyt harcgyakorlaton résztvett a bosnyák ezred három zászlóalja, egy vadászászlóalja, a 69. gyalogezred három zászlóalja, négy tüzérezred, három osztály huszár, ugyanannyi dzsizás s a szükséges egészségügyi csapat. Ma hadosztály gyakorlat volt s holnap a csapatok Lepsénybe mennek, hol 3 napi gyakorlatukba már a 17. honvéd gyalogezred is résztvesz. Itt említtük meg, hogy a bosnyákezed ma városunkba érkezett s két napot tölt itt laktáborban.

— **Kinovezés.** A igazságügyminiszter Rácz Géza székesfehérvári törvényszéki joggyakornokot a kaposvári törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **Új nemesi előnév.** Mint a hivatalos lap jelenti, a király megengedte, hogy dedinia Gyulinszky Antal székesfehérvári m. kir. 17-ik gyalogezredbeli honvédszázados és törvényes utóda régi magyar nemesiségű épségben tartása mellett, az eddig használt „dedinia” előnévüket a község mai nevéhez képest, jövőre „nemes-dedinai” alakban használhassák.

— **Dr. Vizteleki Frigyes járásorvos** a felfüggesztést elrendelő alispáni határozat ellen fellebbezést adott be melyben Szűts A. főjegyző ellen ugyancsak alaposan kifakadt. Hát elfelejtette ez az ember, hogy a tisztikar Szűts Artur eljárásával szolidaritást vállal és kijelentette, hogy Vizteleki nem sértheti a főjegyzőt. Egyébként megemlítjük, hogy a vesztegetési ügyben a felfüggesztett járásorvos rágalmozásai pert indított.

— **Katonai menettervek.** A falusi gazdák legterhebb kötelességeik közé számítják a katonai beszállásolások túsését, mely körülménynek főoka különösen abban rejlik, hogy a katonaság rendszeren hálátlansággal fizeti vissza a polgárok jótéteményeit, a miért megynékből is több község az idén is kénytelen volt feljelentéssel élni a honvédelmi miniszterhez. A legújabb katonai menettervek szerint a budapesti 69. gyalogezred tartalékosaival együtt szeptember 14-én Tordasról Székesfehérvárra, a 12. sz. dzsídás ezred Martonvásárról, a 17. honvéd gyalogezred 1 és 2 zászlóaljja Lovas-berényből Székesfehérvárra, ugyan-ezen ezred 3 és 4 zászlóaljja pedig Pátkáról Veszprémbe fog szeptember 14-én menetelni. — Itt említtük meg, hogy a 17. honvéd gyalogezred szeptember hó 2-án és 3-án Kisbér körül végzi gyakorlatait. 3-tól 6-ig dandárgyakorlat lesz Moórott, a hol 14-ig hadosztály és zárogyakorlatok tartanak. A lefűvés 14-én lesz.

— **Elemi iskolai fiúinternátus.** A Szent József fiúnevelő-intézetbe, melynek védnökségét Klotild magyar kir. hercegnő ő fensége volt kegyes elvállalni és özv. gróf Károlyi Gyuláné, özv. gróf Pálffy Pálné és György Teréz grófnő alapították, Vaszary Kolos bibornok, hercegprímás, dr. Hornig Károly báró, veszprémi püspök, Majláth Gusztáv gróf erdélyi püspök, gróf Csekonits Edéné, gróf Fesztetich Pálné, özv. gróf Hunyady Lászlóné Ratibor hercegnő, gróf Merán, örgróf Pallavicini Edéné, Pálffy Anna grófnő, Wenkheim Frigyesné, gróf Wenkheim Istvánné, gróf Zichy Nándorné pártfogolnak, 6—10 éves fiúk vétetnek fel. A dísz kiadású felvételi szabályzatot bárkinék bérmentve megküldi az intézet igazgatósága (Budapest, I. Istenhegyi-ut 32.) Az intézet annál inkább is ajánlható, mert az egyedüli román. kath. internátus elemi iskolás gyermekek számára és havi eltartás, nevelés- és ruhadíj összesen csak 60 korona. A beiratás már kezdetét vette.

— **Tífusz a vidéken.** Moór községben a tífusz oly arányban lépett fel, hogy a hatóság kénytelen volt a járványt konstatálni, a minék meggátlása érdekében a hatóság részéről az óvintézkedések fogatosítottak.

— **Az erős mészáros.** Új üzletbe költözködött a mészáros mester, ki sokat tartott nagy erejére. Hogy régi vevői annál könnyebben rátaláljanak, elhatározta, hogy új cégablát festet, feltűntet, jellemző, mely mellett, hogy kellőképpen feltűnteti a tulajdonos foglalkozását és erejét, annak személye felől sem hagyja kétségben a szemlét. Hivatta a piktor (aféle kisvárosi félbenmaradt művész volt) s előadta neki tervét. A cégablának egy *ókról* egy csapásra agyonütő erős mészáros kellett ábrázolnia olyképen, hogy a mészáros képe családiasg hasonlítson az üzlet-tulajdonoshoz. A festmény elkészült, alatta nagy betűkkel írva:

N. N. mészárszéke „az erős mészároshoz.”

A megrendelő nagyon meg volt elégedve a remekművel s várta eredményt. De a régi kundsáftok csak nem akartak jelentkezni. Végre megérkezik egy, az első, egy polgártárs a közeli faluból. A mészáros büszke meglepedéssel fogadja a régi ismerőst s kérdi: miként talált az új üzletre? „A cégabláról ismertem rá a mester urra!” — hangzott az őszinte válasz. — „Hát jól rá lehet ismerni ugy-e?” Kérdi önrizzettel a boldog mester. — Oh igen, a mester ur nagyon jól el van találva — ugymond az atyafi — csak azt nem tudom, ki az a másik azon a képen, a ki a mester urat fejbe akarja ütni...”

— **Az építő iparórok gyűlése.** A székesfehérvári kőműves, ács és kőfaragó iparosok segédke f. hó 31-én azaz vasárnap d. e. 10 órakor nyilvános gyűlést tartanak Szűts István zöldséftulcai vendéglőjében.

— **Jubileumi zárandókat Lourdesba a Szent-Rózsafüzér Unnepe.** Kompániel József éspéres-plebános s Kada Mihály plebános főtisztelendő úrak lelki vezérlete alatt Budapestről zárandókat indúl 1902. szept. 28-án. Visszatérés október 15-én. Utirány: Budapest—Zágráb—Fiume—Szt.-Péter—Cormons—Mestre—Milano (tartózkodás), Genova—Nizza (tartózkodás), Lourdes (4 napi tartózkodás), Toulouse, Marseille (tartózkodás), Milano—Mestre Cormons—Sz.-Péter—Fiume—Budapest. — Jelentkezni lehet szeptember 10-ig a lelki vezetőknél. Ugyanott részletes programok is kaphatók. Kompániel József, esperes-plebános, a Pro Ecclesia et Pontifice, pápai érdemkereszt tulajdonosa Nagy-Sztrícén (Trencsénmegye), Kada Mihály plebános. a „Benemerenti” pápai érdemkereszt tulajdonosa Szent-Endrén, Budapest mellett, a zárandókat vezetői.

— **Mezőőrök harca.** Pincés Egyed István mezőőr hites pályatársával, Nyulit Józseffel együtt lelkiismeretesen végezhetik dolgaikat, mert az éjjel a mező helyett az Erzsébet-ligetben sétáltak, majd összeveszték annyira, hogy Nyulit még az éjj folyamán a Szt-György kórházba kellett szállítani. Ennek a vége csak rangvesztés meg egy bírósági tárgyalás lehet, mert Nyulit jobb oldalán s jobb kezén olyan ütéseket kapott, hogy alaposan megfekszi az ágyat.

— **Lőgyakorlat élelőtényenél.** A helybeli 17. honvédgyalogezred póttartalékos legénysége szeptember hó 6-án reggel 4 óratól este 7 óráig éles töltnnyel harcszerű lőgyakorlatot végez Zámolyon. A közigazgatási hatóság a szükséges óvintézkedéseket megtette.

— **Betűréses lopás.** Szomorú reggelre ébredt a napokban Rozs István Zoltán-majóri lakos. Lakásának utcai ablakát ugyanis felfeszítették, s zárt ládjából mintegy 20 korona készpénzt s néhány korona értékű élelmiszert loptak el. A megindított nyomozás adatai szerint a gyanú egy ismeretlen házától terhel, a ki két nővel járt aznap a majorbán.

— **Tűz.** Csoórról írják lapunknak, hogy ott f. hó 27-én Pécsi Lajos háza kigyulladt s mielőtt a mentésre gondolni is lehetett volna, a veszedelmes lángok gyorsan futottak végig az egész házon, mely a padláson levő nagymennyiségű gabonával együtt elégett. A kár biztosítás folytán megtérül.

— **Állatjárvány.** Kuti községben a sertésvesz, Batta községben pedig a lépfene járvány-szerűleg fellépett. A szükséges óvintézkedések megtettek.

— **Lopás a vidéken.** Reiter József sukorói lakos, vendéglős túlságosan bizott a vendégében, Juhász János sukorói legényben s magára hagyta a korcsma-szobában. Juhász azonban sietett élni a kínálkozó alkalommal, a szőntesbe ugrott s a pénzesfiókból 12 koronát ellopott. A csendőrök előtt Juhász beismerte a lopást s kijelentette, hogy a pénzt anyjának adta. A fiu mint tolvaj, az anyja mint orgazda kerül a bíróság elé.

— **Eltévedt vadász-eb.** E hó 26-án a székesfehérvári háttár u. n. „János határának” nevezett tája körül fiatal, vörös színű vadász-kutyám elveszett. Neve: uledi. Megtalálója, ki Budai-ut 12. sz. a. lakásomra vezet, illő jutalomban részesül. Ifj. Scherer Kámil, m. tb. aljegyző.

— **Jegyzék.** A székesfehérvári kir. törvénytársaknál 1902. évi szeptember hóban a büntügyi főtárgyalások a következők sorrendben tartatnak meg: Szeptember 2-án. Ifj. Rapai József és 6 társa súlyos testi sértés büntette. — Hader József és társa hatóság elleni erőszak büntette. — 3-án. Klein Miksa lopás bünt. — Szidlak Sziromik Ferenc emberölés véts. — Puskás Károly lopás bünt. — Szenes Károly bünt. 6-án. Gondán István és 7 társa súlyos testi sértés bünt. illetve vétsége. — Ungvári Béla hat. elleni erőszak. — Vizi György súlyos testi sértés véts. 9-én. Bosnyák András és 3 társa s. testi sértés bünt. — Csörgei Ferenc és 1 társa hat. elleni erőszak. — 10-én. Vita György és 3 társa magánlak megsértés bünt. — Lizi János hat. elleni erőszak bünt. — Klár József hat. elleni erőszak bünt. — Ba-

kos István lopás bünt. 13-án. Csizsár István s. testi sért. véts. — Lengyel József és 3 társa s. testi sért. bünt. — Takács János lopás büntette. 16-án. Schwarz Ede kétr. magánokirat hamisítás büntette. — Schlesinger Etmahüel bűnpártolás vétsége. — 17-én. Kleit István magánlak megsértés bünt. — Reichard Antalné lopás büntette. — Csinsca Mihály lopás és magánlak megsért. büntette. — Dominek János hat. elleni erőszak bünt. — 20-án. Váradi János és 2 társa súlyos testi sért. bünt. — Csérvényi Viktor lopás bünt. — 23-án. Paulovits József lopás kísértésének büntette. — Molnár Gyula István lopás büntette. — Skornnyák János család büntette. — B. Bátor István hat. elleni erőszak büntette. — Császár József súlyos testi sértés bünt. 24-én. Dudás János és 7 társa súlyos testi sért. büntette. — P. Macher József lopás büntette. — 27-én. Medovics Ferenc gondatl. emberölés vétsége. — Kaszner László és 1 társa lopás büntette. — Szabó János és 1 társa s. testi sértés büntette.

Kath. család a beálló iskolai évben kisebb lányokat vagy fiúkat teljes ellátásra elfogad helyében Budai-ut 18. sz. a.

Piaci árak:

1902. évi Augusztus hó 30. án.

Buza	12.50—13.20.
Rozs	11.00—11.40.
Árpa	9.00—11.00.
Zab	10.80—11.20.
Tengeri	11.60—

A forgalom élénk.

Anyakönyvi statisztika

1902. évi augusztus hó 23-tól augusztus hó 29-ig.

I. Születés.

Született: 5 fiú, 10 leány. Ezekből törvényes fiú: 4, leány: 9; törvénytelen fiú: 1, leány: 1; halva született: 0 törvényes fiú, 0 leány; 0 törvénytelen fiú, 0 leány. — Összesen: 15.

II. Halálozás.

Elhalt: 12 fi, 3 nő. Ezekből 5 éven aluli törvényes fiú: 4, leány: 1; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; 5 éven felüli fi: 8, nő: 2. — Összesen: 15.

E szerint a születés a halálozást 0-vel mulja felül.

Elhaltak: Simon Imre, ev. ref., 12 éves, has-hártyalob; Széneter 7. sz. — Prommer Ferenc, rom. kath., 73 éves, végegyengülés, Szt. György kórház. — Szegfű Ferenc, rom. kath., 9 hónapos, bélhurut, Forgó-utca 22. sz. — Özv. Rosta Nagy Józsefné szül. Cs. Horváth Rozália rom. kath., 75 éves, agygyuta, Jancsár-utca 11. sz. — Niedermáhr József, rom. kath., 70 éves, agyszélhűdés, Városi aggintézet. — Nemsits Gyula, rom. kath., 53 éves, aszkór, Rózsa-utca 7. sz. — Tolnai Sándor, rom. kath., 1 hónapos, veleszületett gyengeség, Salétrom-utca 24. sz. — Jahn Nándor, rom. kath., 71 éves, végegyengülés, Reseta-utca 5. sz. — Léhmann Mihály, ág. ev., 61 éves, agyszélhűdés, Kert-utca 2. sz. — Nagy Pál, rom. kath., 3 hónapos, bélhurut, Malom-utca 33. sz. — Grünhüt Irma, zizr., diühkór, Lovóde-utca: 6. sz. — Bácsai Julianna, ev. ref., 8. hónapos, bélhurut, Királykut-utca 15. sz. — Vendég György, rom. kath., 36 éves, tüdőlob, Felső-Királyosor 36. sz. — Dorner Ferenc, rom. kath., tüdőlob, Ligetsor 9. sz.

III. Házaságkötés.

A fentjelzett idő alatt házasságra lépett: 1 pár.

IV. Kihirdetés.

Mike György, cipész-segéd és Emberi Magdolna Mária, Székesfehérvár. — Fehérvári János, földm. napsz. Székesfehérvár és Bozsa Julianna Sár-Szent-Mihály.

2757/1902. tkv. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A vaáli kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szfejvári káptalan beruházási pénziára végrehajthatóknak Schattman Ádám és István végrehajtást szenvedő elleni 512 kor. 52 fillér tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a szfejvári kir. törvényszék (a vaáli kir. bíróság) területén levő az Ettyeki 559 szám betétben A. I. 1.—3 sorszám végrehajtást szenvedettek tulajdonául jegyzett ingatlanra az árverést 640 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1902. évi szeptember hó 22. napján d. e. 9 órakor Ettyek község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladhatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 64 koronát készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék képes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vaálon, 1902. évi június hó 17. napján.
M. kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

Mészáros
kir. albiró.

3694/1902. tkvi. sz.

Arverési feltételek.

Szepesi Gézáné szül. Havas Ilona és Dulovics Béla telekkönyvi tulajdonosoknak végrehajtási árverés joghatályával bíró önkéntes árverési ügyében.

1. Az 1902. évi szept. 5. napján délelőtti 9 órakor Székesfejervárot, a királyi törvényszék telekkönyvi hatóságának hivatalos helyiségében (Megyeház, földszint) megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsátatnak a székesfejvári királyi törvényszék (a székesfejvári királyi járásbíróóság) területén levő a Székesfejvár területén fekvő a székesfejvári 363 számú betétben A. I. 1—3 sor 6537, 6538, 6539 helyrajzi sz. a. felvett kertre, lakházra és szántóra a Belsőhegyen 714 korona kikiáltási árban; továbbá az ugyanazon betétben A. I. 1—2 sor 238, 238, helyrajzi szám alatt felvett k. lakházra és udvarra az Úri utcában 14100 korona kikiáltási árban és pedig 1902. április hó 4-én kelt halotti anyakönyvi kivonat alapján ezen ingatlanokra C 2 sorsz. alatt Breitenbach Magdolna javára bekebelezett holtglani haszonélvezeti szolgalmi jog fentartása nélkül.

2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladhatni fognak.

3. Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át bánatpénzül készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Amennyiben azonban Szepesi Gézáné és Dulovics Béla telekkönyvi tulajdonosok az árverésen részt venni akarnak, ők bánatpénzt fizetni illetve betenni nem tartoznak.

4. Vevő köteles a vételért 3 (három) egyenlő részletben és pedig: az elsőt az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, a harmadikat és utolsót ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt az 1881. évi december 6-án 39.425 I. M. sz. a. kelt rendeletben előírt módon a székesfejvári kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog leszámitatni.

5. Vevő köteles az ingatlanokat terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.

6. Vevő a megvett ingatlanok birtokába az árverés jogerőre emelkedése napján lép és annak haszná, de terhe is őt illeti.

7. A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. LX. t. c. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvényczik 187. §-a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

8. A tulajdonjognak vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

9. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tette, az általa megvett ingatlanokra az érdekeltek bármelyikének kérelme következtében az 1881. LX. t. c. 185. §-a szerint vevő veszélyére és költségére, bánatpénznek elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

Kelt Székesfejervárot, 1902. évi május hó 12. napján. A székesfejvári kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság.

Sárkány,
kir. tvszéki bíró.

Gerendai Gyula

vászon és fehérnemű üzlete

SZÉKESFEJÉRVÁR, Nádor-utca.

A közlegő iskolai évadra ajánlom a legjobb anyagból készült fehérneműimet fiuk és leányok részére.

Intézetekben előírt fehérneműt és ágyneműt a legjobb kivitelben szállítom.

Kalapok, kezttyük, harisnyák. Leányoknak kötények állandóan nagy választékban.

A közlegő iskolai évadra, saját készítményű **fiu és lányka fehérneműket**, mérték szerint, raktáron levő tetzés szerinti anyagból, legszolidabb kivitelben, legjutányosabb árban készit

Knazovitzky Béla

Székesfehérvár.

Nagy raktár

kész puha pique és sima mellű fiu ingekből, ugyszinte

lábravalók, zsebkendők, * * * * harisnyák, bőr-cipők,
kalapok és sapkákban.

Lányka cloth és mosókötények!

Különös gondos készítés, a mérték utáni rendelményeknél; kizárólag elsőrendű gyártmányú anyagból!

Olcsó árak!

KAVÉ RAKTÁR

minden fajból

K. 2.40-től K. 4.40-ig.

Löpor és löszerek

a legolcsóbb árban.

— Mindennemű —

ÁSVÁNYVIZEK

Szigethy Testvérek

gyarmatárú-, fűszer- és csemegekereskedőknél

Székesfejervár. (Kossuth-u.)

ÁRJEGYZÉK INGYEN!

HIRDETÉSEK

a „FEJÉRMEGYEI NAPLÓ“ részére

jutányos áron felvételnek

a kiadóhivatalban.

Eladó ház!

Csinos ház szőlőkerttel kítünő fajú szőlővel beültetve elköltözés miatt szabad kézből eladó Temető-sor 8. sz. a.

Egy, a Budai-út mentén levő 2 (kettő) oktályos szőlő szabad kézből eladó.

Bővebb felvilágosítást a lapunk kiadóhivatala nyújt.

Üzlet áthelyezés.

Mély tisztelettel értesitem a főtisztelendő papságot és a nagyérdemű vevő közönséget, miszerint 12 éven át Kossuth-utcában vezetett

vászon, fehérnemű és rövidáru üzletemet a Nádor-utca-ba,

a zirci templom átellenébe helyeztem át, azt a mai kor igényei szerint újból a legjobb és legújabb divatu áruval szereltem fel.

Kérem a mélyen tisztelt vevő közönséget, szíveskedjék jó indulatát jelen üzletemre is kiterjeszteni. A midőn is a megszokott szolid és figyelmes kiszolgálásról biztosíthatom,

mély tisztelettel
Gerendai Gyula.

Üzlet- és lakás- változtatási értesítés.

A n. é. helyi és vidéki közönség szíves tudomására hozom, hogy üzlet- és lakásomat Vásár-tér 17. sz. házból Zámoly-utca 1. sz. házba helyeztem át.

Kérem a n. é. közönség becses megrendeléseit a jövőben is

mély tisztelettel
Bürgermeister György,
városi kútnester.

Templomfestő,
Szobafestő,
Cimfestő,
Mázoló.
Aranyozó.

KALÓCZY GYULA

Basa-u. 4. sz. (Számmer-nyomdával szemben)

Megrendelések
legjütányosabban
fogadtnak el.
Pontos kiszolgálás.

TÖGL és SZLANYINKA

Sz.-Fejérvár, Szt.-Imre-utca 1. sz.

Ajánljuk dúsán felszerelt raktárunkat a legfinomabb bel- és külföldi szövetekből, ugyszintén elegáns és divatos szabásu öltönyök elkészítését a lehető legmérsékeltébb árak mellett.

Tisztelettel
TÖGL és SZLANYINKA.

SZALAY GYULA

* * * műorgona építő intézete * * *

ALAPITTATOTT 1879. SZÉKESFEHÉRVÁROTT, ALAPITTATOTT 1879.
* * LÖVÖLDE-UTCA. * *

Elfogad megrendelést a legújabb rendszerű templom- és hangversenyorgonák elkészítésére hat évi jótálás mellett. Raktáron tart kisebb és közép nagyságu új és átalakított templomorgonákat. Zongorák, pianinok és harmoniumokat. Orgonák évi kezelését és gondozását mersékelt áron eszközli az ország bármely részében.

Költségvetést ingyen és bérmentve küld.

Másolat.

Jegyzőkönyv, mely felvételell Gyulafalván, 1898. év Október 12-én az orgona átvétele ügyében.

Alulírottak megjelenvén, hogy Ő Nmsága Császka György kalocsai érsek úr által épített templomunkba felállított új orgonát megvizsgáljuk, ott a következőket tapasztaltuk:

Az 'J. a. mellékelt tervzetnek az orgona úgy külsőleg, mint belső szervezetében teljesen megfelel, a mit tiszta lelkiismerettel nevünk aláírásával bizonyítunk.

Miután Ő Nmsága Kegyelmes Urunknak az orgona építésért leghálásabb köszönetünket nyilvánítjuk a község nevében, elismerjük, hogy az orgona kedves benyomást tesz imponáns alakja s román stylu külseje által a személlőre és kellemes, átható, tömör, tiszta hangjával uralja gyönyörű templomunk minden legkisebb részét; ezért az építő Szalay Gyula urnak hálaival adózunk e helyen.

K. m. f. (P. H.)

Wcisz Mihály s. k., lelkész.
Kucséra Gyula s. k., ktnitő.
Katona József s. k., tanító.
Székely Sándor s. k., közs. jegyző.

Lábodi András s. k., bíró.
Rohacsék Antal s. k., II. bíró.
Szekeres András s. k.
Soós Mihály s. k.

Első székesfehérvári aranyozó- és templomdiszító műterem

és saját készítményű

TÜKÖR-, KÉP- ÉS KÉPKERET-RAKTÁR.

Alapított 1865-ben.

Jelenlegi tulajdonos: **Hj. Schaumann József,** aranyozó- és templomdiszító, ki bármiféle új és régi aranyozást, templomdiszítést és minden e szakmába vágó munkát és szent szobrokat tartós és jó kivitelben, jótállás mellett készít.

Raktár és iroda:
SZÉKESFEHÉRVÁR, ISKOLA-UTCA,
(Barátok épülete.) (6. szám.)